

čsl. všeobecného zákoníka občanského: »Úvod k občanskému zákoníku«. — 23. února 1933. Mich. Zimmermann, profesor Masarykovy university v Brně: K osnově čsl. všeobecného zákoníka občanského: »Mezinárodní právo soukromé v osnově občanského zákoníka.« — Dne 2. března 1933. Dr. Jaromír Sedláček, profesor Masarykovy university v Brně: K osnově čsl. všeobecného zákoníka občanského: »Právnícká osoba a její úprava v osnově občanského zákoníka.« — 16. března 1933. Docent Dr. Adolf Procházka, advokát v Praze: K osnově čsl. všeobecného zákoníka občanského: »Nová stylisace § 5 obč. zák. (O zpětné platnosti zákonů a o právech nabytých).« — 23. března 1933. Dr. Leopold Hamann, advokát v Praze: »O žalobách podle zákona proti nekale soutěži.« Vstup volný. úř.

Redakční rada pražská konala schůzi dne 11. ledna 1933 v 6 hod. več. v místnostech »Všehrd« za předsednictví doc. dra Klimenta. Přítomni byli: Dr. Čakrt, Dr. Pošvár, doc. Dr. Procházka, Dr. Edelstein, Dr. Klíma, Dr. Štafl, Dr. Reichert, JUC. Plecítý, JUC. Kapras, Dr. Horka, Dr. Jindřich, Dr. Lepař, omluven Dr. Novák. Předsedající sdělil, že na základě zmocnění, uděleného minulou schůzí, jednal o některých reformách listu, zejména pokud jde o předsednickou funkci (pražského redaktora). Poněvadž minuly důvody, pro něž vystřídal v této funkci dřívějšího redaktora Dra Nováka, žádá, aby vzato bylo na vědomí, že počínaje příštím číslem převezme redakci opět Dr. Novák. Redakční rada vzala toto opatření na vědomí. Rovněž vzato na vědomí, že místo dosavadních spolkových zpráv, tištěných na obálce, bude spolek »Všehrd« občas sestavovati svůj spolkový věstník, jenž bude přikládán k pražskému nákladu listu.

Redakční rada brněnská konala schůzi dne 16. ledna 1933 v místnostech spolku za předsednictví doc. dra Neubauera. Zúčastnili se jí kolegové: Hromadová, Dr. Kubeš, Dr. Wierer, Peterka, Kepert, Dr. Koukal, Dr. Gerlich, Prokop, Šula, Dr. Bulín. V debatě uvažováno o získání mladších kolegů pro spolupráci v redakci časopisu, o praxi získávání publikací pro recenzi a j. Zjištěno, které články a jiné příspěvky jsou k dispozici pro příští čísla.

Redakční rada bratislavská konala schůzku dne 13. januára 1933 v seminári práva stredo-evropskeho za predsedníctva p. univ. prof. Dr. Rauschera. Zúčastnili sa jej kolegovia: Dr. Ďurčanský, Dr. Florián, Černý, Josko, Luby. V debatae byly prebrané príspevky pre budúce čísla časopisu. Najbližšia schôdza stanovená bola na 6. februára 1933 o pol 19. hod. tamtiež.

L i t e r a t u r a

Cuche Paul, prof. práv. fak. v Grenoblu: **Précis de droit criminel.** Paris 1932, IV. vyd. Librairie Dalloz. Stran 454, m. 8°, cena 25 Fr. — Vedle důkladných litografií obsahujících velmi podrobný nástin přednášek materiálního i formálního trestního práva francouzského, vydaných profesorem trestního práva při právnické fakultě university v Paříži, A. Hungueney-em, používají studující práv II. ročníku, v němž se jedně trestní právo přednáší po většině Cuche-ova Nástinu trestního práva (hmotného i formálního), který letos vyšel již ve IV. vyd. ve sbírce Dallozovč. Tento Nástin vyčerpává svou látku úplně a je určen jen pro studující. Místy však působí dojmem neúplnosti i nejasnosti následkem přílišné stručnosti. Dr. Olšar. (Paříž).

Prof. Dr. August Miřička: Trestní právo procesní. (Praha, nákl. »Všehrd«, 1932, stran 291, velká 8°). — Tištěným vydáním Miřičkova trestního práva procesního obohacena byla naše právnická literatura v dvojnásobném měru. Především se tu dostává studujícím vzorné učebnice, která splňuje veškeré požadavky dokonalé studijní pomůcky. Jestliže nedávno studentstvo předložilo kulturnímu výboru poslanecké sně-

movny svá přání ve věci vydávání učebnic rádi zaznamenáváme, že dílo Miříčkovy splňuje všechny tyto postuláty: vyčerpávající, lehce zapamatovatelné, věci základní typograficky odlišeny, vyzkoušené typy písmen, dokonalý papír atd. Avšak nejde jen o učebnici; dílo jistě se stane nepostradatelnou pomůckou pro každého, kdo má co činiti se spleť našich trestněprocesních zákonů. Rychlou orientaci tu umožňuje průběžné číslování textu a podrobný věcný rejstřík. V předmluvě vytyčuje autor poměr tohoto díla k chystané reformě trestního řízení, na níž má autor jako předseda kodifikační komise vynikající účast. »Nutná ještě revise osnovy, její parlamentní projednání a nezbytné vacatio legis si vyžádá i v nejpříznivějším případě jistě tolik času, aby kniha zatím mohla splniti svůj úkol.« K tomu dodáváme, co autor ze skromnosti neuvedl, že dílo jeho ani za platnosti nového práva nepozbude svého velikého významu, poněvadž svou hodnotou daleko přesahuje rámec pouhého komentáře určitých norem. —jkt.—

Dr. Paul Hartmann: Die politische Partei in der tschechosl. Republik. (Nákl. R. M. Rohrer, Brno, 1931, stran 260, velká 8°, cena neudána). Jakožto 2. svazek sbírky »Rechts- und staatswissenschaftliche Abhandlungen«, vydávané právníckou fakultou německé university v Praze, vyšel cenný příspěvek k otázce právní povahy našich politických stran a věcí příbuzných. Shrnuto zde systematicky vše, co ad vocem politických stran obsahují naše volební řády, judikatura, i co již ve věci vykonala literatura. První kapitola pojednává o právním postavení polit. stran podle dnešní naší pozitivní úpravy, druhá se zabývá vlivem polit. strany na parlamentní volby, třetí vlivem na činnost parlamentu a čtvrtá vlivem strany na ztrátu mandátu. Pokud jde speciálně o otázku ztráty mandátu, dovozuje autor správně, že celá naše praxe poslaneckých reversů jest protiprávní, neboť i naše ústava, stejně jako ústavní listiny jiných států, stojí na stanovisku, že i za poměrného zastoupení má býti poslanec svobodným zástupcem voličů a nikoli nezodpovědným nástrojem strany. O této věci psal jsem již v tomto listě v článku »Závazné či volné mandáty?« (roč. XI., str. 17). Autor po zásluze kritizuje i naše druhé skrutinium, které se vzdaluje všech znaků volby. Dílo vyniká svědomitostí i důkladností a vzbudilo značný zájem zejména v kruzích, kterým unikly drobné publicistické práce, zejména české, zabývající se těmito problémy již od převratu (z poslední doby zejména brožura V a v ř í n k o v a: Parlament a polit. strany. 1930). —jkt.—

Dr. jur. Otakar Sommer: Prameny soukromého práva římského. Druhé, přepracované vydání. V Praze 1932. Nákladem vlastním. 189 str., 8°. — Po rozebrání prvního vydání přistoupil autor k vydání novému, jemuž vytyčil hned v předmluvě díla nový úkol a poslání, jež dílo úplně splňuje a vyčerpává: Jestliže první vydání díla — podle autorovy předmluvy — mělo sloužiti spíše jako pomůcka pro úvod do vědecké práce v romanistickém semináři, druhé vydání, připravené jako první díl autorem chystané učebnice soukromého práva římského, chce dáti základ pro pochopení systému soukromého práva římského a usnadniti historické chápání jednotlivých jeho institutů. K tomu jest nezbytně třeba nejen znalosti dějin pramenů, poučujících o dosahu a síle jednotlivého pramene, nýbrž především kritického ocenění hlavního našeho pramene poznání, Justinianových Digest.

Autor již před sepsáním prvního vydání cení význam pramenů ve své Reformě právnických studií z r. 1925, kde poukazuje, jak nauka o pramenech, souhře to sil vytvářející římské právo, je nejen nezbytná ku pochopení vývoje soukromého práva, ale ukazuje se i jako součástka ústavních dějin římských, jichž studium bohatostí vývojových forem, dynamikou vývoje a v neposlední řadě ostrým světlem vrhaným na nejživější problémy přítomnosti není nejhorší přípravou k výchově veřejnoprávní.

Tím si vysvětlíme veliký autorův zájem pro toto thema, v němž opět a ještě větší měrou prokázal zvládnutí rozsáhlé literatury, přesnost výrazu, jasnost výkladu a čistotu slohu takovým způsobem, že